

374.

PROTOKÓŁ WYMIANY.

Po zebraniu się niżej podpisanych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w Warszawie dla dokonania wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Jego Ekscelencji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Królewskiej Mości Króla Serbów, Kroatów i Słoweńców dotyczących Konwencji Handlowej pomiędzy Polską a Królestwem Serbów, Kroatów i Słoweńców, podpisanej w Warszawie dn. 23 października 1922, dokumenty powyższe zostały okazane, a po zbadaniu i uznaniu ich za dobre i należyte co do formy, wymiany ich dokonano.

Niżej podpisani pełnomocnicy uważają za konieczne stwierdzić, że w drodze wymiany not pomiędzy Poselstwem Polskim w Belgradzie z dn. 27 lutego P. (155) 23 i Ministerstwem Spraw Zagranicznych w Belgradzie z dn. 2 czerwca 1923, Pov. № 5152, została wprowadzona poprawka do tekstu pierwszej części I-go artykułu Konwencji Handlowej przez zamianę wyrazu „obywatele” („nationaux”) w powyższym artykule na formułę „przynależni do narodowości najbardziej uprzywilejowanej” („ressortissants de la nation la plus favorisée”). — Wobec tego ostateczne brzmienie wspomnianego artykułu jest następujące:

„Przynależni jednej ze Stron Układających się, osiedli na terytorjum drugiej Strony, lub przebywający na niem czasowo, korzystać będą tam pod względem wykonywania handlu i przemysłu z tych samych praw i nie będą podlegać żadnemu opodatkowaniu wyższemu lub innemu, aniżeli przynależni do narodowości najbardziej uprzywilejowanej. Będą oni korzystać pod wszelkimi względami na terytorjum drugiej Strony z tych samych praw, przywilejów, immunitetów, dobrodziejstw i wyjątków, co i przynależni do kraju najbardziej uprzywilejowanego”.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie uprawnieni w tym celu, sporządzili niniejszy Protokół i przyłożyli doń swe pieczęcie.

Sporządzono w Warszawie, w podwójnym egzemplarzu, dn. 5 kwietnia 1924.

(M. P.) *Maurycy Zamoyski.* (M. P.) *J. Simitch.*

PROCÈS — VERBAL D'ÉCHANGE.

Les soussignés s'étant réunis au Ministère des Affaires Etrangères à Varsovie pour procéder à l'échange des ratifications de Son Excellence le Président de la République Polonaise et de Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes sur la Convention Commerciale entre la Pologne et le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, signée à Varsovie le 23 Octobre 1922, les instruments ont été produits et ayant été après examen trouvés en bonne et due forme, l'échange en a été opéré.

Les plénipotentiaires soussignés croient nécessaire de constater que par l'échange de notes entre la Légation de Pologne à Béograd en date du 27 Février P/155/23 et le Ministère des Affaires Etrangères à Béograd en date du 2. Juin 1923, Pov. № 5152 l'amendement a été apporté au texte de la première partie de l'article I de la Convention Commerciale, en remplaçant le mot „Nationaux” du dit article par la formule „ressortissants de la nation la plus favorisée”. Ainsi la rédaction définitive de l'article en question est la suivante:

„Les ressortissants de l'une des Parties contractantes, établis dans le territoire de l'autre Partie ou y résidant temporairement, y jouiront relativement à l'exercice du commerce et de l'industrie des mêmes droits et n'y seront soumis à aucune imposition plus élevée ou autre que les ressortissants de la nation la plus favorisée. Ils bénéficieront sous tous les rapports dans le territoire de l'autre Partie des mêmes droits, privilèges, immunités, faveurs et exemptions que les ressortissants du pays le plus favorisé.

En Foi de Quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont dressé le présent procès-verbal et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Varsovie, en double exemplaire, le 5 Avril 1924.

(—) *Maurycy Zamoyski.* (—) *J. Simitch.*

375.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 16 kwietnia 1924 r.

o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa

wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1923 r. „Taryfy polskich normalnotorowych kolei państwowych na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 31, poz. 193; № 55, poz. 396 i 398; № 63, poz. 490 i 494; № 73, poz. 576; № 84, poz. 663; № 94, poz. 753;

№ 109, poz. 867; № 120, poz. 971; № 132, poz. 1090 i z r. 1924 № 24, poz. 254) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Wstęp.

- 1) W punkcie II skreśla się rozdział B, wobec czego rozdział C oznacza się literą B.
- 2) W punkcie II, rozdział B według nowego oznaczenia, dział a) otrzymuje brzmienie następujące:
 - a) w okręgu Gdańskim z podwyższonymi o 50% opłatami z części II tejże taryfy, z wyjątkiem kolei Toruń Mokre - Lubicz koło Torunia, na której stosuje się taryfę normalną, oraz Wejherowo-Zamostne, na której stosuje się podwyższone opłaty o 100% z części II taryfy:
 1. Chelmża-Mełno,
 2. Puck-Krokowo,
 3. Toruń-Północny-Czarnowo koło Torunia,
 4. Zajązkowo Lubawskie - Nowe Miasto Pomorskie".
- 3) W tymże punkcie II i w tymże rozdziale B według nowego oznaczenia w nagłówku działu d) dodaje się słowa: „z wyjątkiem kolei Dolina-Wygoda i Pałahicze-Tłumacz, na których stosuje się podwyższone o 100% opłaty z części II taryfy”, a słowa końcowe tegoż działu d) „Wyganka-Skała z odgałęzieniem Teresin-Iwanie Puste” zmienia się na: „Wyganka-Iwanie Puste z odgałęzieniem Teresin Małopolski-Skała”.
- 4) W punkcie III, w zdaniu pierwszym ustępu pierwszego słowa „kolei państwowych wszystkich okręgów” zmienia się na: „kolei państwowych wyżej wymienionych okręgów jak również okręgu Katowickiego”, a w zdaniu drugim tegoż ustępu „a stacjami kolei wojskowych oraz kolei prywatnych, wymienionych pod punktem C” zmienia się na: „a stacjami kolei prywatnych, wymienionych pod punktem B”.
- 5) Punkt IV skreśla się.

C Z E Ś Ć II.

Przepisy taryfowe.

- 6) W rozdziale 1, w dziale D „Ulgi taryfowe ze względów społecznych i humanitarnych” w ustępie I „Przejazdy do szkół” punkty 1, 2 i 3 skreśla się, natomiast wprowadza się następujące:
 1. Wychowawcy — bez różnicy płci i wieku — wszelkich zakładów naukowych państwowych oraz tych prywatnych, którym przyznane są prawa zakładów naukowych państwowych, korzystają w wagonach klasy III pociągów osobowych i mieszanych z ulg następujących:
 - a) przy przejazdach tam i z powrotem: 1) na wakacje świąteczne, wyszczególnione w punkcie 2, 2) na wakacje letnie, 3) do zakładów leczniczych, sanatoriów, stacyj klimatycznych bez względu na porę roku — na leczenie dłuższe w myśl polecenia lekarza szkolnego — płacą połowę ceny normalnej;
 - b) przy przejazdach na odległość nie dalszą niż 100 km. między stacją, w pobliżu której znajduje się dany zakład naukowy, a tą, w pobliżu której uczeń zamieszkuje, płacą za miesięczne bilety uczniowskie $\frac{1}{4}$ ceny normalnych biletów miesięcznych.

W razie przejazdu ulgowego wychowawców zakładów naukowych dla ociemniałych i głuchoniemych z ulgi pod literą a) korzystać może również osoba ich dozoru, wymieniona w zaświadczeniu szkolnym (punkt 11)”.
 2. Do wakacyj świątecznych zalicza się okresy następujących świąt wyznań chrześcijańskich według nowego względnie starego stylu: Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy i Zielonych Świątek. Okresy świąt wyznania mojżeszowego, w których uczniowie tego wyznania mogą korzystać z przejazdów ulgowych, ustala właściwa władza szkolna.

Ogółem młodzież szkolna z powodu wakacyj świątecznych ma prawo do przejazdów ulgowych nie więcej niż trzykrotnie w ciągu roku kalendarzowego.

3. Ulga pod literą a-1 i a-2 przysługuje nie tylko bezpośrednio po rozpoczęciu się, względnie zakończeniu wakacyj letnich lub świątecznych, lecz także w ciągu tych wakacyj, jednak tylko na przejazd jednorazowy z miejsca, w którym znajduje się dany zakład naukowy, i z powrotem.

4. Do uzyskania ulgi pod literą a-1, a-2 i a-3 wymagane jest na przejazd, tam i z powrotem, zaświadczenie według wzoru ustalonego (punkt 11) bezpośredniej władzy szkolnej, uwidoczniające przede wszystkim, że dany zakład naukowy jest państwowy albo prywatny, lecz z prawami zakładów naukowych państwowych, przyczem w razie korzystania z ulgi pod lit. a-3 zaświadczenie rzeczono winno zawierać na stronie odwrotnej poświadczenie lekarza szkolnego o konieczności wyjazdu ucznia na leczenie dłuższe z wymienieniem zakładu leczniczego lub miejscowości klimatycznej, do których uczeń się udaje, stwierdzone podpisem lekarza i pieczęcią zakładu naukowego.

Do uzyskania ulgi pod lit. b) wymagane jest zaświadczenie szkolne na formularzu urzędu kolejowego, który przyjmuje zgłoszenia na bilety okresowe. Do zaświadczenia takiego winna być dołączona odbita na papierze zdatnym do naklejenia fotografa, zaopatrzona w pieczęć szkoły i podpisana przez osobę, na którą bilet ma opiewać. Zaświadczenie to może być wystawione na półrocze szkolne i przedłużane na dalsze półrocze tegoż a nawet następnego roku szkolnego. Cenę formularza ustanawia kolej.

7) W tymże rozdziale I i w tymże dziale D-1 punkty od 4 do 10 otrzymują numerację odpowiednio od 5 do 11.

8) W tymże rozdziale 1 i w tymże dziale D-1 w punkcie 4 według nowej numeracji słowa „pod lit. a)” zmienia się na „pod lit. a-1 i a-2”.

9) W tymże rozdziale 1 i w tymże dziale D-1 w punkcie 11 według nowej numeracji powołanie się w nawiasie na „punkt 3” zmienia się na „punkt 4”.

10) W tymże rozdziale 1 dział E „Ulgi taryfowe przy przejazdach grupami do miejsc odpustowych oraz w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych i sportowych” otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Grupy podróży przy przejazdach do miejsc odpustowych i z powrotem, oraz w celach kulturalno-oświatowych, krajoznawczych, sportowych i t. p. mogą korzystać z ulg następujących:

- a) w wagonach klasy III płacą taryfę klasy IV,
- b) w wagonach klasy II płacą taryfę klasy III i
- c) w wagonach klasy I płacą taryfę klasy II.

2. Ulgi powyższe stosuje się, o ile dana grupa podróżnych składa się conajmniej z 30 osób i odległość przejazdu w jedną stronę wynosi conajmniej 30 kilometrów.

3. Osoby, korzystające z ulgi, nie mogą wymagać wyznaczenia dla swego przejazdu oddzielnych wagonów lub przedziałów.

4. Przejazd ulgowy w zasadzie odbywać się może tylko pociągami osobowymi lub mieszanymi względnie pociągami umyślnymi (dodatkowymi).

Dyrekcje kolejowe mogą jednak, o ile na to pozwolą warunki ruchowo-techniczne, dopuścić przejazd ulgowy również pociągami pośpiesznymi po uiszczeniu, oprócz opłaty ulgowej za przejazd pociągiem osobowym, należności, przypadającej za odpowiednią ilość biletów dodatkowych na pociąg pośpieszny według taryfy normalnej tej klasy, w której odbywa się podróż, a w razie przejazdu w wagonach kl. IV według taryfy kl. III.

5. W celu uzyskania ulgi Komitet, zarządzający pielgrzymką lub Towarzystwo (Związek, Stowarzyszenie i t. p.), zarządzające zjazd, wycieczkę, wystawę i t. p. powinien zwrócić się przynajmniej na 7 dni przedtem pisemnie do Dyrekcji kolejowej, w której obrębie leży stacja rozpoczęcia podróży, względnie stacja, przy której odbywa się dany zjazd i t. p. Zgłoszenie to powinno zawierać: cel podróży, datę zamierzonego przejazdu (względnie przejazdów), dokładną marszrutę oraz ilość uczestników podróży.

Na podstawie otrzymanego zgłoszenia Dyrekcja kolejowa ustala szczegółowe warunki przejazdu (wzgl. przejazdów).

6. Dyrekcja kolejowa względnie Dyrekcje kolejowe we wzajemnym porozumieniu się ulgę powyższą mogą zastosować również w ten sposób, że przejazd w kierunku pierwotnym do miejsca zjazdu i t. p. odbywa się za opłatą normalną, w kierunku zaś powrotnym za przejazd pociągiem osobowym lub mieszanym pobiera się:

- a) w wagonach klasy III połowę taryfy klasy IV,
 - b) w wagonach klasy II połowę taryfy klasy III, i
 - c) w wagonach klasy I połowę taryfy klasy II
- nawet w tym wypadku, gdy uczestnicy pielgrzymki, zjazdu i t. p. powracają do różnych stacyj i przytem nie grupami, lecz pojedynczo, pod warunkiem: wszakże zastosowania ograniczeń, przewidzianych w punkcie 2.

W razie użycia pociągu pośpiesznego pobiera się opłaty dodatkowe za pośpiech w myśl punktu 4.

7. Za przejazd pociągiem umyślnym (dodatkowym) pobiera się opłatę za rzeczywistą ilość osób każdej klasy na podstawie zasad wyżej ustalonych, nie mniej jednak niż za 500 osób według taryfy klasy IV.

Dyrekcja może przytem zażądać złożenia kaucji do wysokości opłaty najniższej za dany pociąg; kaucję tę ma kolej prawo zaliczyć na swoje dobro, o ile zamawiający pociąg odwoła.

8. Dyrekcji kolejowej przysługuje prawo ze względów ruchowo-technicznych zastosować uproszczone warunki przejazdu, jako to: wyznaczyć wagony klasy czwartej lub towarowe, doczepić je do pociągu mieszanego i t. p., a nawet z tychże względów wogóle odmówić ulgi niniejszej".

11) W razie IV „Przewóz bagażu” punkt 4 otrzymuje brzmienie: „4. Za ubezpieczenie strat, mo-

gących wyniknąć skutkiem nieterminowej dostawy bagażu, pobiera się od każdego zaczętych 100 jednostek taryfowych zadeklarowanej sumy oraz od każdego zaczętych 10 km. odległości przewozu 0,2 jednostki taryfowej. Przypadająca do pobrania należność zaokrągla się do pełnych jednostek taryfowych wzwyż”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

376.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 18 kwietnia 1924 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych „**Postanowienia taryfowe**” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W p. 41 w wierszu 3-im liczbę „3000 kg.” zmienia się na „1000 kg.”

W p. 66 w wykazie towarów przy nazwie „trumny drewniane, próżne i t. d.” skreśla się numer gr. „125”.

W p. 67 w wierszu pierwszym skreśla się słowa „w sztabach”.

W p. 90 w wierszu pierwszym po wyrazie „właścicieli” dodaje się „oznaczone znakiem [P]”.

W p. 98 w ustępie „II. Wykaz opłat miejscowych” w poz. b) opłaty za przewóz pomiędzy st. Podgórze—Płaszów a ładownią Podgórze—Wisła zmienia się z 300, 600 i 20 odpowiednio na 500, 1000 i 30 jednostek taryfowych.

P. 100 otrzymuje brzmienie następujące:

„100. Na liniach Chełmża—Mełno i Wejherowo—Zamostne okręgu Gdańskiego tudzież na liniach Dolina—Wygoda i Pałachicze—Tłumacz okręgu Stanisławowskiego wszystkie opłaty przewozowe, podane w częściach III, IV i V Taryfy niniejszej, pobiera się z podwyższeniem o 100%”.

W „Wykazie opłat dodatkowych” w p. 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” ustęp d) uzupełnia się zdaniem „oraz dla przesyłek, załadowywanych lub wyładowywanych z dwóch połączonych platform”.

§ 2. W części III Taryfy towarowej „**Nomenklatura i klasyfikacja towarów**” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136, poz. 1134) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące: